

TEMİZLİK

Durdu, süpürgesini sinesine dayadı, eldivenlerini çıkardı, pantolonun yan cebinde taşıdığı kocaman bir mendille kurulandı, terini biraz soğuttu. Mendili sınısıklam oldu. Bir temizlik şirketinin kadrosunda asgari ücretle çalışıyordu, yoruluyordu, akşama kadar kıyıda köşede, hatta ortalıkta gelip geçen insanların arasında süpürge ve faraşla dolaşmak, onun bunun pervasızca sağa sola attığı çöpleri toplamak kolay iş değildi. Bir hastanenin bahçesi ve hastaneyi çevreleyen duvarların dış kısımları sorumluluk alanıydı. Bahçe içinde az sayıda ve sadece hastane araçlarına tahsisli otopark, bahçedeki kantin çevresi, oturup beklemek ya da dinlenmek için konulan bankların bulunduğu alanlar, hastanenin otomatik çalışan kapısına uzanan basamaklı giriş her zaman temiz olmalıydı. Bunu sağlamak da onun vazifesi idi. Sabah çayını içmeden, kahvaltısını yapamadan erkenden çıkmıştı. Zaten her gün böyle oluyordu. Zamanında işinin başında olmalı ve sorumlu olduğu bölgeyi adım adım dolaşmalıydı. Şirketin kontrol görevlileri gelip zaman zaman teftiş ediyor, görev yerinde olup olmadığı, özenli çalışıp çalışmadığı takip ediliyordu. O kadar işine dikkatli olmasına rağmen gerek hastane idaresince ve gerekse şirket yönetiminin uyarılmıştı. Hatırlayınca üzüldü, üzüntüsü evden verilen siparişler gözünün önüne gelince daha da fazlalaştı. Maaşı alalı ne olmuştu ki hemen bitivermişti. Yorgunluğu daha da arttı, sıkıntıdan yine ter bastı. Islak mendilini çıkardı, boynunun arkasından dolaştırıp boğazına doğru gezdirerek biraz daha kurulanmaya çalıştı. Sigara izmaritleri, plastik bardaklar, boş pet şişeleri, meyve artıkları yine etrafta çirkin görüntüler sergilemeye başlamıştı. Arada bir yere tükürenleri görüyor, sanki hay buraları süpürenin ya da iyi süpürmeyeninin dediklerini duyar gibi oluyor, bu da ağırına gidiyordu. Hâlbuki yerlere çöp atmayınız, çevreyi temiz tutalım gibi uyarı tabelalarının yanı sıra çöp kovaları da vardı. Bir keresinde hemen ayağının dibine içtiği çayın bardağını yuvarlayıp, sigara paketinin jelatini avucunda ezip uzağına atan kişiyi görmüş, çöp kovalarını göstererek ikaz etmeye çalışmıştı. Aldığı cevap hiç de hoş değildi. Adam "işinin adı ne, ben ortalığa atmazsam sana iş çıkarmazsam seni kim çalıştırır, sana kim maaş verir." demişti. Eldivenlerini çıkartmışken kantine gitti, plastik bardakla çay aldı, çiçekliğin kenarlığındaki betona oturdu. Daha bir yudum aldı almadı ki hastane amiri ile göz göze geldi. Gel diyordu el sallayarak. Basamakları çıkarken durumu kavradı, hemen basamakta ters dönmüş dondurma külahı, birkaç izmarit ve kirli ayak izleri çirkin bir görüntü veriyordu. Hâlbuki az önce pırl pırl yapmıştı, ıslak paspasla. Mahcuplaştı birden, üstelik çay içerken yakalandığı da cabası. Biraz azarladı, biraz da tehdit savurdu hastane amiri: -Oturmuş çay içip keyif çatıyorsun, her yer pislik içinde. Seni şirket sorumlularına söyleyeyim de değıştirsinler. Hiçbir şey söyleyemedi, savunamadı kendini, haklı gerekçeler sunamadı.

-“Hemen şimdi temizlerim efendim.” diyebildi sadece. Koştı paspasını ve farasını getirdi. Kaçınıncı defadır da olsa yine pırl pırl yaptı basamakları. Keşke şu insanlarımız çevreye karşı bu kadar duyarsız olmasalar, birinin attığını birinin temizlemek zorunda olduğunu bilseler, hem temizleyen biri olmadığında ve biriken kirlerin, artıkların ne kadar kötü bir manzara oluşturacağını, mikrop yuvalanır hale geleceğini idrak etseler diyerek söylendi durdu, bahçedeki yeniden biriken çöpleri temizlerken.